

DE INTERIM DE OREN SPITST

De eerste betast de scheur in
zijn broek en toont zijn rode cijfers
waarop de rest van de aanwezigen
inderdaad begint te blozen

(de interim de oren spitst)

en de tweede per ongeluk het woord
“kansrijk” in de mond neemt “kansrijk”
waarop de rest van de aanwezigen
luidruchtig begint te zuchten

(de interim plots naar boven kijkt)

en een pijnlijke stilte volgt.

Het is de derde manager
de jongste: Hans
niet onknop
die rustig opstaat en de pleister van zijn
schaafwond trekt en het bloed dat vrijkomt op de
behaarde schedels van zijn collega's sprenkelt
met de woorden:

*dit is het bloed dat voor ons gekropen is
waar het niet had kunnen gaan*
waarop de rest van de aanwezigen wat
ongelukkig begint te kijken

(de interim een vlieg verschalkt)

en Hans vervolgt:

*zie ons bloed, het vertrouwen dat we kwijt zijn
zie het terug te winnen en uit te stralen en
laat ons daartoe van auto ruilen:*

jij de Lexus jij de Porsche en ik de BMW
waarop de rest van de aanwezigen hem
met een mengsel van paniek en ongeloof begint
aan te gapen terwijl het bloed al over de geschoren
kaken biggelt (de interim vlug zijn tong intrekt) en alles erop
wijst dat e.e.a. hem hoogst euvel zal worden geduid

maar Hans besprenkelt ook zijn eigen kruin!

En zie!

Na afloop van deze vertoning (want dat is het toch
wel een beetje) voelt iedereen zich opgelucht.

Ja opgetogen.

Alsof er iets veranderd is.